

- підготовка кваліфікованих кадрів широкого профілю, орієнтована на підвищення внутрішньовиробничої мобільності працівника, рівня його готовності та здібності до зміни праці, освоєння нових сфер;

- підготовка кваліфікованих кадрів, орієнтована на особу працівника і покликана стимулювати розвиток людських якостей і зрілості працівника.

Таким чином, інноваційний розвиток залежить від наявності ресурсів та їх характеристик. Для вирішення проблем ресурсного забезпечення інноваційних процесів необхідно: 1) розробити чи придбати інформаційний ресурс, цілеспрямовано підібравши систему показників, на основі яких буде визначена потреба у виробничій і економічній інформації; 2) відносно до кваліфікації, то навчання працівників є основою розвитку персоналу підприємства та отримання ним потрібних якостей, а отже підприємства повинні приділяти достатньо уваги підвищенню кваліфікації своїх працівників.

Література

1. Журнал "Управление экономическими системами: электронный научный журнал" Електронний ресурс. Режим доступу: <http://www.uecs.ru/uecs41-412012/item/1339-2012-05-12-05-44-50>

2. Пашута М. Інновації як фактор випереджального розвитку економіки/ М. Пашута // Персонал. – 2006. – № 6. – С. 16–24.

3. Полянська А.С. Ресурсне забезпечення розвитку організацій в сучасних умовах господарювання /А.С. Полянська Електронний ресурс. Режим доступу: <http://www.pdaa.com.ua/np/pdf/81.pdf>.

4. Смоленюк П.С. Удосконалення управлінського обліку на основі використання зарубіжного досвіду // Інноваційна економіка №2, 2007.

5. Бурда Н.В. «Роль підвищення кваліфікації персоналу підприємства в його ефективному використанні», Інноваційна економіка 4'2012[30] Електронний ресурс. Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/inek/2012_4/90.pdf

Грязнов І.О., Новицька О.В.

ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

Впровадження у виробництво нових технологій та розробок і взагалі розвиток інноваційної сфери, як свідчить світова практика, створює основу конкурентоспроможності національної економіки. Стан інноваційної сфери України знаходиться на досить низькому рівні не тільки відносно країн-лідерів, таких як Японія, США, Китай, країни Євросоюзу, але і у порівнянні з рівнем інноваційного розвитку країн пострадянського простору.

Розвиток інноваційної сфери країни насамперед залежить від рівня інноваційного розвитку в регіонах, чим пояснюється актуальність обраної теми дослідження.

Метою даної статті є дослідження основних проблем розвитку інноваційної діяльності Донецької області та визначення заходів щодо вирішення поставлених проблем.

Донецька область - найпотужніший за обсягами виробництва старопромисловий район України, від стабільності функціонування якого залежатиме стабільність економіки країни в цілому.

Наявність в області власних паливно-енергетичних ресурсів, близькість залізорудної бази Криворізького басейну, щільна мережа автомобільних доріг та залізниць, вихід до моря, високий ступінь урбанізації забезпечують сприятливі можливості для подальшого промислового розвитку регіону.

Область є одним з найбільш технологічно розвинених регіонів України із значним науково-технічним і виробничим потенціалом.

Основу економіки області складають підприємства вугільної промисловості та металургійного комплексу (68 відс. загальних обсягів промислового виробництва області). Підприємства хімічної промисловості забезпечують близько третини загального випуску в Україні аміаку, мінеральних добрив, сірчаної кислоти, полістиролів. Машинобудівні підприємства області повністю забезпечують потреби держави в гірничопрохідницькому обладнанні (шахтних підйомних машинах, комбайнах очисних та прохідницьких), на 87 відс. - у прокатному обладнанні. [1]

Але не зважаючи на такі потужності підприємств та великі об'єми виробництва їх продукція втрачає конкурентоспроможність на ринку, що відбувається по причині застаріння обладнання та технологій виробництва, що в свою чергу знижує якість продукції та підвищує її собівартість. Для вирішення цієї проблеми є введення нових технологій виробництва та впровадження інноваційної діяльності підприємств.

Одним із шляхів стабілізації економіки України є розвиток інноваційної діяльності. Це дозволить забезпечити випуск якісної високотехнічної продукції яка повинна бути конкурентоспроможною як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринку.

Але в даний час посилюються негативні чинники, що стримують розвиток інноваційної діяльності:

- відсутні стимули до запровадження інновацій;
- не вистачає інвестицій на реалізацію результатів інноваційної діяльності;
- інноваційна діяльність згортається під впливом низького платоспроможного попиту на науково-технічну продукцію. [2]

Аналіз проблем інноваційної діяльності в регіоні та країні вимагає активізації інноваційних процесів у промисловому виробництві, чому повинні сприяти такі фактори, як подолання нестачі власних коштів і розширення можливості залучення додаткових фінансових ресурсів. Інноваційна діяльність потребує

кардинальних змін у динаміку бюджетного фінансування. Також одним з ведучих напрямків має стати пільгове кредитування банками такої діяльності. [3]

Окрім проблем з фінансовим забезпеченням в регіоні існує також проблема відсутності зв'язку науки та виробництва, що виражається саме в недостатньому забезпеченні підприємств сучасними науковими розробками як у сфері виробництва так і у сфері управління та організації. Також існує проблема з оберненим зв'язком, тобто недостатнє фінансове забезпечення наукової діяльності за рахунок не бюджетних коштів.

Для вирішення поставлених проблем потрібно:

- залучення акціонерного капіталу і формування ринку цінних паперів, здатних активізувати інвестування прогресивних технологій за допомогою випуску акцій юридично оформленими інвестиційними компаніями, що займаються розробкою тих проектів. Реалізація цих заходів одночасно зменшить ризик інвестування в інновації.

- розробка нормативно-правових документів, які регламентують регіональні відносини між суб'єктами науково-технічної й інноваційної діяльності на території області і забезпечують сприятливе правове середовище для її розвитку.

- створення організаційних форм інтеграції науки і промисловості регіону.

- сормування і розвиток інфраструктури підтримки інноваційної діяльності та підприємництва в науково-технічній сфері.

- організація регіональної підтримки процесу адаптації науково-технічного потенціалу області до сучасних потреб її економіки та економіки України в цілому.

- розробка засобів і організаційних форм підтримки талановитої студентської і наукової молоді в регіоні. Розширення інформаційного середовища для науки та інноваційної діяльності. Активізація міжрегіонального та міжнародного співробітництва у сфері сучасної науки і техніки. [1]

Отже для вирішення основних, поставлених вище проблем потрібно розробити нормативно правову базу що буде регулювати відносини між підприємствами, науковими організаціями, державою. Також для розвитку інноваційної діяльності потрібно залучати акціонерний капітал що здатен забезпечити інвестування в розробку прогресивних технологій.

Література

Програма науково-технічного розвитку Донецької області на період до 2020 року». Донецька обласна державна адміністрація, НАН України

2. <http://www.masters.donntu.edu.ua/2010/iem/bogdanov/library/article3u.htm>

3. <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=774>